

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Qvis Vere Potens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Purpureos videas illos, auroque nitentes
 Agmine feruorum terga sequente gradi.
 Nimirum telis similes quas texit Arachne,
 Iure queant leges dici Anacharsis ait.
 Constringunt inopem, perrumpunturque potenti:
 Huic parcunt, illi vincla crucemque parant.

QVIS VERE POTENS.

Nomine non falso qui se volet esse potentem,
 Ille suos animos, & fera corda domet:
 Nec sua fallaci deuicta libidine colla,
 Vnquam sustineat vincula foeda pati.
 India tota licet longè tua iura tremiscat,
 Vltima sit Thulæ subdita terra tibi,
 Si tamen haud animi potis es componere fluctus,
 Nomine mentito diceris esse potens.

DESCIPTIONE,

Ex Valer. Max. Lib. III.

Scipio Pompei partes & signa sequutus,
 Dum certat genero fidus adesse socer:
 Cæsareo infelix superatur milite, victus
 Per maria Hispanos non bene tuta petit.
 Dumque ferox hostis fugienti instare sequendo
 Continuat, captam conspicit ille rātem.
 Pectora correpto sua mox transfuerberat ense,
 Dumque capi non vult, occupat antè mori.
 Nec mora, dum celeri moribundus puppe iaceret,
 Aduolitant hostes, de duce quisque rogat.
 Ille sed infesto postquam se milite sensit
 Quæri, nil aliud, Dux bene, dixit, habet.
 Tantillum vitæ pulchros seruarat in vsus,
 Signa quod inuicti pectoris apta daret.

DE